

‘ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ’

Πολλοί ἐκ τῶν νέων φιλολογέωντων καὶ θαυμαστῶν τοῦ Στεφάνου Μαρτζώκη σκέπτονται ρά κατασκευάσουν δι· ἑάρων των, μεγάλην εἰκόνα τοῦ λειτουργού πουμιοῦ, παραγγέλλοντες αὐτὴν εἰς ἔνα τῶν καλλιτέχνων ζωγράφων μας.

‘Η εἰκὼν θ* ἀναρτηθῆ εἰς τὴν ιστορικήν γωνίαν τοῦ καρτενίου «Νέον Κέντρου», διπον δὲ Ζακύνθιος βάρδος οὐγέτας κατὰ τὰ τελευταῖς τοῦ χρόνου.

*

Ο διάσημος στρατιωτικὸς ζωγράφος κ. Γεώργιος Σκότιος δοτεῖς ως γνωστὸν, ἀφοῦ παρηγορούμενος μεταξὺ τῶν Βουλγάρων τὸν πρῶτον πόλεμον καὶ εἶτα κατὰ τὸν δεύτερον τῇ προσκλήσει τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου παρηγορούμενος τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν, ἐπέστρεψεν εἰς Παρισίους ὃπον ἐπέδειξεν εἰς διαφόρους καλλιτέχνας φίλοις του, τὰ σκίτσα τῶν μαζῶν τὰ δύοτα εἰχε λάβει καὶ τὰ δύοτα ἐκοιμήσαντα ἔξοχα. Ως πρῶτον πίνακα θὰ ζωγραφίσῃ τὸν Βασιλέα Κωνσταντίνον καλπάζοντα πρὸς τὸ πεδίον ὅμηρος μάχης ἐκ τοῦ συστάλην, ἡτις θὰ φάνεται ἐπαρκῶς εἰς τὸ βάθος τοῦ πίνακος.

*

Ἐπαίρθη εἰς τὴν ἔπανθι τοῦ διευθυντοῦ τοῦ μεγάλου θεάτρου τῶν Βεργξελλῶν «Θέατρον ντὲ λὰ Μοντέρνο» κ. Μοντφρεντ ἡ νέα ὄπερα τοῦ κ. Μαρσίκ, ἐνώπιον μεγάλου μονοικοῦ ἀκροατηρίου καὶ εἶχε μεγάστηρ ἐπιτύχιαν.

Τὴν ὄπεραν ἔξετέλεσε μὲν ἐξαιρετικὴν ἀνιστοτεχνικότητα δὲ νεαρὸς συνθέτης καὶ διακεκομένος μαθητὴς τοῦ κ. Μαρσίκ κ. Λ. Μητρόπολους.

‘Η δύρεα τοῦ κ. Μαρσίκ θὰ ἀναβιβασθῇ τὸν προσεχῆ γειμῶντα εἰς τὸ ἀνωτέρῳ μεγάλον θέατρον τῶν Βεργξελλῶν.

*

Ἐνε γνωστὸν διτο γίνονται πολλαὶ παραπομήσεις εἰκόνων μεγάλων ζωγράφων καὶ διτοὶ οἱ ἀπατεῖνες αὐτοὶ κατοιδώντων ρά λαμπάνοντα τεράστια ποσὰ πολοῦντες ἀντίγραφα τῶν μεγάλων εἰκόνων. Τὴν φρονὸν ὅμως αὐτὴν πρόκειται περὶ ἀναδεστάτης πλαστοργαφίας πλέον. Εἰς τὴν ‘Ἐκθεσιν τῆς ζωγραφικῆς τοῦ Βερολίνου’ ἐστάλη πίναξ φέρων τὴν ὑπογραφήν τοῦ μεγάλου ζωγράφου τοῦ Μονάχου Φραγκίσκου Στούν. ‘Η ὑπογραφὴ προσελκύει τὴν προσοχήν τοῦ πολλοῦ πόσιουν καὶ εἰς πλούσιος συλλέκτης προσδέφεται διὰ τὴν εἰκόναν διακοσίας χιλ. φρ.

‘Ιλλ.’ ἀμέσως ὁ κριτικὸς τῆς* ‘Ἐφημερίδος τῆς Φραγκίσκης’ ἔγραψεν διτο ἡ ἐν λόγῳ εἰκόνων δὲν ἔχει καμίαν καλλιτεχνικὴν ἀξίαν καὶ διτο μάνον ἡ ὑπογραφὴ τὴν σώζει.

Τὴν ἐπομένην ὁ Φραγκίσκος Στούνης ηγκαριστήσει τὸν κώνο πολλὰ τὴν πληροφορίαν του, ὁμολογῶν ὅτι πράγματι ἡ εἰκὼν δὲν εἴνε ἔργον του καὶ διτο ἐπέδωσε καταγγέλλειν διὰ τὸν τολμηρὸν πλαστογράφον.

*

‘Ο Ροστάν εἰς τὴν ποιητικὴν ἔπανθι τοῦ τὴν κειμένην εἰς τὸ Καμπό πορὰ τοὺς πρόποδας τῶν Πυρηναίων ἐτελείωσε νέον ἔργον εἰς τὸ δύοτον ἔδωκε τίτλον ‘Η τελευταῖαν νὺξ τοῦ Δὸν Ζονάν’.

Αἱ σκηναὶ ἐκτινάσσονται εἰς τὴν Καρθαγένην διον κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν παράδοσιν ἀπέθανεν δι παράδοξης αὐτὸς τύπος δι ἀποθανατισθεὶς ἀπὸ τὸν Βύρωνα. «‘Η τελευταῖαν νὺξ τοῦ Δὸν Ζονάν’ εἴνε μία ἀναπαράστασις τῆς θνεττικῶν ζωῆς του, ἀποτελεῖται ἐκ δύο πράξεων ἀρκετὰ μαροῦν, ὥστε ρά ἀποτελοῦν διόπλιθον τὸ πρόγραμμα μιᾶς ἐσπέρας.

*

‘Ο Ιταλὸς συγγραφεὺς Μπρογκάζι εἶδημοστενεσε κριτικὴν διὰ τὸν ‘Οσκάρ Ονάϊλ, τὸν περίφημον ‘Ἄγγλον αἰσθητικὸν καὶ ποιητήν. Εἰς αὐτὴν δύναται τις ρά γνωστος τὸν Ονάϊλ, παλαιόστατα εἰς τὴν πρώτην γραμμήν, ιδίως ως συνεργάτην τῆς «Πέλ. Μαΐλ Γκαζέτ». Ιδίως διτο περιζήτητος ως σινεργάτης εἰς τὰ φύλλα τοῦ συρμοῦ, διευθύνας επὶ πολλὰ ἔτη τὸν «Κόσμον τῶν γνωμακῶν», περιοδικὸν διπερ φύσισκεται εἰς ὅλα τὰ ἀριστοχρατικὰ σαλόνια τῆς ‘Αγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας Μερικὰ ἀπὸ τὰ δημοσιευμένα τα ἄρδηα τον εἰς τὰ φύλλα τοῦ συρμοῦ, καίτοι πορωματεύονται περὶ ζητημάτων τῆς ἡμέρας, ἔχοντας ὅμως βαθεῖταν αἰσθητικήτητα καὶ ἀπίληγην τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν, ὥστε ἀγανώσκονται ἀκόμη καὶ σήμερον. ‘Εξ ἀλλού εἰς τὰ ἄρδηα τον αὐτὰ δι τὸν ‘Οσκάρ Ονάϊλ δὲν εἴνε αὐτός, διτος κατόπιν ἔλεγε διτο ‘η τέργη εἴνε ἐντάλως ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν ηθικήν.’

*

‘Απέδανεν εἰς τὴν ‘Ἄγγλιαν ρά βασιλεὺς τοῦ βιβλίου Βεργάρδος Κούναρτζ ὁ Β’, ως ἐπωνυμάζετο εἰς διάκρισιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ο πατὴρ Κούναρτζ εἴνε διέργατης τοῦ μεγάλου βιβλιοπωλείου τοῦ Πικαδεῖν, εἰς τὸ δύοτον συνεκεγεροῦντο σι μεγαλείτεροι λόγιοι ἀπὸ τὸ Λίξερς μέχρι τοῦ Ρόσκων. Τὸ πρῶτον βιβλίον μεγάλης ἀξίας, τὸ δύοτον ἡγόρων δι βιβλιοπάλης οὔτος, δι τὸ Βίβλος πωληθεῖσας ἀπὸ 595 λιρῶν στερλινῶν. ‘Η ‘Άγια ἀντη Γραφὴ ἐπωλήθη εὑθὺς ἀμέσως ἀπὸ 4,000 λιρῶν. Κατὰ τὸ 1873 ἡγόρασεν εἰς δημοπρασίαν βιβλία λίξιας 40,000 λιρῶν. Αποθηνάσκων δὲ ἀφήκεν εἰς βιβλία περισσούσαν ἐνός ἐκατομαρίων λιρῶν. Νῦν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ νίστη, διότις δι πληρούμονος δὲν ἐνοσοῦν ρά συνεχίσουν τὸ ἐμπόριον καὶ ἐπαθητικὸν ρά πραγματοποιήσουν εἰς μετρητὰ τὰ βιβλία τοῦ μεγαλείτερον βιβλιοπωλείου τοῦ κόσμου.

*

‘Ο διευθυντής τῆς Γαλλικῆς Κωμωδίας ‘Ιούνιος Κλαρετέ, γράψει εἰς ἀρχὴν αὐτοῦ, διτο δι βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἀπεράσπιστος ρά τιμήση ἰδιαίτερως τὸν κ. Γάστονα Δεσάμη καὶ τὸν μέγιαν ἡθοποιὸν Μοντέ Σοντέν. Γράψει δὲ ἐξ ἀφορμῆς τῆς πλησιοφορίας ταύτης τὰ ἔξης. ‘Ιδού αἱ Ἀθῆναι, αἵτινες ἀναμφιβούσις θὰ δώσωσιν ὀρόματα πλατειῶν καὶ δόδων εἰς τοὺς νεκροὺς ἡρώας τοὺς πεσόντας ὑπὲτο τῆς ‘Ἐλληνικῆς ἰδέας ἐν ταῖς αίματηραῖς μάχαις τῶν τελευταίων τούτων μητρῶν. ‘Αλλ δι βασιλεὺς Κωνσταντίνος, διτος ὁ ὀνδόλως λημονεῖται τὰ γράμματα, δι ποσιονῶν τῶν μαζῶν, ἀράτητος δύο νέας δόδων μὲ δόδος Γαλλικὰ ὄντα. Θὰ ὑπάρχωσι φάνεται εἰς τὸ μέλλον ἐν ‘Ἀθῆναις μία δόδος Γάστορων Δεσάμη καὶ μία δόδος Μοντέ Σοντέν. Ο τραγικός, διτος ἐθλίβετο διτο δὲν ἐπιαίσει τὸν ‘Οιδίποδα βασιλέα ἐνόπιον τοῦ βασιλέως Γεωργίου τῆς ‘Ἑλλάδος, θὰ παρηγορηθῇ μανθάνων, διτο δι βασιλεὺς Κωνσταντίνος τοιαύτην τοῦ ἀπέδωσε τιμήν. ‘Οσον ἀφορᾷ τὸν κ. Γάστονα Δεσάμη, ἀφ’ ἡμέρας πολλαὶ ἀρχαιολογικῆς σχολῆς ‘Ἀθηνῶν, ἐπεμπειεν εἰς τὴν ‘Ἐφημερίδα τοῦ Συντηρησών» τὸ ἀριστονόγημα ἐκεῖνο τῆς εἰλοτείας κατὰ τὸ σύστημα τοῦ ‘Ἐδμονδού’ Αμπού, ‘η ἀφίξεις τοῦ Κοκλέν εἰς ‘Ἀθήνας», μέχρι τῶν τελευταίων αὐτὸν ἐπιστολῶν ἐξ ‘Ἑλλάδος, τὴν ἀνταξίαν τοῦ φίλου ‘Ἑλλ. λαοῦ.

‘Οταν δι σημειωτὸς βασιλεὺς διτο ἀκόμη Διάδοχος, ἥλθε ρά ἐπισκεφθῆ μίαν ἐσπέραν τὴν ‘Γαλλικὴν κωμωδίαν», κατὰ τὴν παράστασιν τοῦ ἔργου τοῦ Μπανβίλ τοῦ ἀναγομένου εἰς τὴν ιστορίαν τοῦ Λουδοβίκου ΙΙου. Κατηλθεῖται εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἐξ ἀφορμῆς τῆς κομμώσεως τοῦ

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Λουδοβίκον 11ον καὶ τῶν μεταλλίων, τὰ ὄποια ὁ γέρων βασιλεὺς ἔζησε ἀπὸ τὸ κάλυμμα του, ἐκαμεν εἰς τὸν κ. Συλβίου δρόμοτάτας καὶ μεστὰς γνώσεων παρατηρήσεις. Αἱ παρατηρήσεις λεπτομέρειαι τῆς ἀμφισσεως τοῦ προσεκάλουν τὸ ἐνδιαφέρον, δὲ ἡ μοποὶς ἦτο ἕκπληκτος καὶ ἐνθουσιασμένος.

— Διατί, ἡρώατο δικ. Μοννὲ Σονλύν, δὲν ἔξητησε νὰ ἤδη καὶ τὸν «Οἰδίποδα Τύραννον»; Α/ ἔταν δὲ θαυμάσιος πούτανς τῆς Γαλλικῆς κωμῳδίας ἐγνώσεις, ὅτι οἱ γεασοὶ ποίησιτες διερχόμενοι ἐπὶ Παρισίων ἡρώων ἔταν εἰς τὸ «Βαριετέ» δὲν ἥδυναντο νὰ παῖσσοντ τὴν ὥσταν «Ἐλένην καὶ τὸν «Ορφέα ἐξ» Αδον», τὰ ὄποια δὲν εἶνε δηνατόν νὰ παῖσσοντ εἰς «Ἀθήνας» ἐξ ἐνιαβεῖται πρὸς τοὺς Θεούς. Τὸν «Οφεμπαζ, ὁ δοῦτος δὲν εἶνε Σοφοκλῆς, ἐλπίζοντο νὰ συναντήσουσιν οἱ ταξειδιῶται ἐν Παρισίοις. Α/λλὰ τοῦτο εἶνε τὸ παρελθόν. Οἱ βασιλεὺς τῶν Ἐλλήνων γενναιοδώρως ἐπλήρωσε δρειλῆν εὐχαριστῶν πρὸς τὸν «Ἐρμῆν» τοῦ Σοφοκλέους. Καὶ ἔταν δὲ Μοννὲ Σονλύν ἐπιστρέψατο τὰς «Ἀθήνας, θὰ ἔχῃ τὴν γαστὴν νὰ δύναται νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν ὄδον του.»

*

Οἱ Δανὸς φίλος τοῦ «Ιγνερ Γ. Μπρανδὲς ἐδημοσίευσε ἐνδιαφέρουσαν μελέτην περὶ τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς τοῦ μεγάλου Νοοθηροῦ ουγγαρέως καὶ ἰδιαίτατα περὶ τῶν τρόπων καθ' οὓς ἀνείρισκε τοὺς ἡρώως τῶν ἔργων του. Γαλλικὴν μετάφραστον τῆς μελέτης ἐδημοσίευσεν τὸ περιοδικόν «Mercure de France».

*

Ἐρ Κύμη θὰ ἀνεγερθῇ δι· ἐρῶντων τῶν κοτοίκων ἀνδρίας εἰς τὸν ἀνδρεῖον ταγματάρχην Ι. Βελισσαρίου, πεσόντα ἡρωϊκῶς κατὰ τὸν «Ἐλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον. Περὶ τὸν ἀνδριάντα θὰ στηθοῦν καὶ αἱ προτομαὶ πέντε Κυμαίων ἀξιωματικῶν, πεσόντων ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

*

Σχεδὸν λημοσιημένη, κατόπιν μακρῆς παρατεινῆς νόσου, ἀπέθανεν εἰς τὸν «Ἐναγγελιού» ἡ «Ἀθηνᾶ Σερφεμέτη», ἡς ἡ μονοικὴ ἴκανότης ἐπὶ μακρὸν ἔξεταιμιθῇ ἐν «Ἀθήναις». Ἐδιδε μαθήματα κλειδονυμβάλον, διακοινομένη διὰ τὴν μέθοδόν της, ἀλλ᾽ εἰχεν ἄμα καὶ εὐφετανθεωρητικὴν μόρφωσιν. Μετέφραστος τὴν «Ιστορίαν Μονσικῆς» τοῦ Λανοίχ, ἐκαμε δὲ σειρὰν διαλέξεων ἐν τῷ «Ωδείῳ περὶ τῶν μεγαλειτέρων μονοικῶν. Ή περὶ τοῦ Αἰστού ἐδημοσιεύθη ὀλόκληρος εἰς τὴν «Πινακοθήκην» τοῦ ἔτους 1902.

*

Αἱ εἰσφροῖαι διὰ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀνῆλθον μέζοι τοῦδε εἰς 65,708 δρ. «Η Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐνδιοπόμενος ἐν Παρισίοις, ἀνέθεσεν εἰς τὸν ἔκει γλυπτήν κ. Κ. Αημητριαδῆν νὰ κατασκενάσῃ αὐτὸς τὸν ἀνδριάντα, ἐποξάσιος δὲ πρὸς τοῦτο ἐν τῷ ἔγαστρηγίῳ τοῦ καλλιτέχνου. *

*

Ἐρ Βουδαπέστη ἀπέθανεν δὲ οὐγγρεών καθηγητής Α. Βαυπερόν, ἐκ τῶν σοφοτέρων Ανατολιστῶν τοῦ κόσμου, ἐν ἡμέρᾳ 90 ἐτῶν. Κατήγετο ἐξ «Ιονδαίων, μεταμφιεσθεὶς δὲ εἰς Λεοβίστην προσκυνητὴν περιηλθε τὴν Κερτσικήν Αοίαν. Ήτο γλωσσομαθέστατος, φανατικός δὲ Αγγλόριος.

*

Ἡ στατιστικὴ τοῦ «Αμερικανικοῦ θεάτρου τοῦ ἔτους 1912—1913 καταδεικνύει ἄγριον μποϊκοτάς κατὰ τῶν ξένων θεατρικῶν ἔργων. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν παιζθέντων ἐν «Αμερική» ἔργων 2 0/0 εἶνε μεταφράσεις, 4 0/0 ξένα ἀνέκδοτα ἔργα, 5 0/0 δράματα ἐξαχθέντα εἰκαστικά προγραμμάτων, 89 0/0 πρωτότυπα «Αμερικανικά» ἔργα. Κατ' εἶδος, 9 0/0 μόνον εἶνε φάσεις, 12 0/0 ἐλαφραὶ

130

κωμῳδίαι, 5 0/0 τραγῳδίαι, 15 0/0 μελοδράματα καὶ 59 0/0 δραματικαὶ comedies.

*

Οἱ «Ιούλιος Κλαρεστῆ», ἐγενα λόγων ὑγείας, παρητήθη τῆς διευθύνσεως τῆς «Γαλλικῆς Κωμῳδίας». Πιθανώς τερος διάδοχος φέρεται δικ. Καρρέ, διευθυντῆς τῆς «Οπερα Κωμίκης».

— Ο θεωρηθεὶς ως ἐξαφανισθεὶς ὀνδρὸς τοῦ Ζολᾶ ἀνεῳδέθη εἰς ἐν ὑπόγειον τοῦ Grand Palais. Εἶνε ἔργον τοῦ Γεωργίου Μενιέ, σύγκειται δὲ ἐκ τοῶν δρεικαλκίων ἀγαλμάτων. Εἰς τὸ μέσον δὲ Ζολᾶ, δεξιὰ ἡ Μητρούτης καὶ ἀριστερῷ ἡ Εργασία.

— Απέθανεν εἰς Παρισίοις ὁ πρόητης ἑρμηνευτὴς τῶν Καλῶν Τεχνῶν Λουζαρδὲν Μπωμέτζ.

*

Ξένα θέατρα.

Μὲ τὰς ποώτας προὸς τοῦ φθινοπώρου ὥρχεει ἡ τέα saison τῶν Παρισιών Θεάτρων, δημερ θὰ προφορογθοῦν κατὰ τὸ προσεχὲς θέρος καὶ τὰ «Ἀθηναϊκά».

Ο Ζάν Ρισπέν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς συζύγου του ἐγράψει δραμάτιον φέρον τὸν τίτλον τοῦ νέου θριαμβευτικοῦ χοροῦ «Ταγκό». Θὰ πρωταγωνιστήσῃ ἡ περικαλλῆς ἡθοποιὸς Λαβουλιέρ. Ο Σαρπαντιέρ, ὁ συνθέτης τῆς «Λοιτίζας» θὰ δώσῃ εἰς τὴν «Οπερα Κωμίκη» τὸ νέον μελόδραμα του «Ἔρως εἰς τὸ πράστειον».

Εἰς τὸ «Αμπιγκόν» θὰ παιχθῇ τὸ νέον ἔργον τοῦ ἀπὸ πενταετίας συγκριτικοῦ Φρανσοῦ δὲ Κυρέλ, τὸ «Χορδός προσοτά στὸν κανδέπτην».

Εἰς τὴν «Οπερα» θὰ παιχθῇ τὸ νέον μπαλλέτον τοῦ Γκρινπέρ «Φίλοθης», ἡ ζορεύτινα τῆς Κορδύνθου».

Ο Τριστάν Μπερνάρδος, ὁ γνησιόρος κωμικός, ἀναγέλλει τοὺς νέας ἔργα. «Ἐν ἐξ αὐτῶν ἐγγάρη ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν μυθιστοριογάφον Ανρώ Χίσζ, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Κίν ντε λιλά». Εἰς τὸ θέατρον τῆς «Αναγεννήσεως» θὰ δοθῇ ἐν δρᾶμα τοῦ Κοντίς «Τὰ κόκκινα ρόδα» καὶ εἰς τὸ Παλά Ροναγάντ τοῦ Φεύδου ἡ κωμῳδία «Ἐκατὸν ἐκαπομύρια ποῦ πέφτοντα».

Ἀγγέλλονται πρὸς τοὺς τὰ ἔξης ἔργα: Τοῦ Κλεμανώ, τέως πρωθυπονοργοῦ, ἡ «Χήρα», — τοῦ Ροντάρη Τελευταία νίξ τοῦ Λέο Ζουάν. — «Ἐν ἔργον τοῦ ὑπερεκαπτομνησίου Μπερνέρ. — «Η Ινδιάνα καὶ δικαστής Καρολούμαγρος, ὑπὸ ἀνονύμου. — «Η «Αφροδίτη» ἐξηγμένη ἐν τοῦ περιφήμου μυθιστορήματος τοῦ Πίερ Λονί. — «Μαρόν» τοῦ Μπατάγι.

— Εἰς τὸ Παρίον ἐπαίχθη τὸ νέον ἔργον τοῦ Ιταλοῦ Βόλη «Τὰ Στοιλίδια τῆς Παναγίας» Λέν ηρσες κατοι το εἰς ἄλλας πρωτεινός επαίχθη μετ' ἐπιτυχίας.

— Ο Σάιν Σάιν διηρήθηεν ὁ ἔλως—εἶτε 74 ἐτῶν—εἰς τὸ Γλοτόστερο τῆς Αγγλίας τὸ νέον συμφορικόν τοῦ ἔργον: «Η γῆ τῆς ἐπαγγελίας».

— Νέον ἔργον δὲ οὐδὲ «Ανρούτζοι ἀπεράσιος καὶ πάλιν νὰ δώσῃ εἰς τὴν Γαλλικήν σκηνήν. Θὰ φέρῃ τὸν τίτλον «Τὸ αὐγούλημα ἀντὶ τοῦ ἀρχικοῦ τίτλου δοτις ἡδο «Οίζος ἐν διαίσει». Τὸ ἔργον ἐδόθη εἰς τὸ διάσημον Παρισιών θεατρών τοῦ Ερρίκου «Ἐρτες, ὁ ὄποιος ἐδήλωσεν ὅτι θὰ αναβιθάσῃ αὐτὸν εἰς τὸ θέατρον τοῦ «Αμπιγκόν», διασκενασθησθεὶς δικαστής Αγγλίας προσκυνητής θεατρικού μεγάλου παθῶν. Τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος εἶνε μόνον δύο ἄνδρες καὶ δύο γυναῖκες. Τὸ κυριώτερον μέρος εἶνε μᾶς μητρὸς μόλις τεσσαρακοντάριδος, ἡ ὄποια βλέπει καταστροφομένην τὴν εντυχίαν της. Ο νίδος αὐτῆς είκοσαετῆς μόλις τυμφρένεται μετὰ εἰκοσιπενταέτεδος γυναικός, ἀλλ' ἡ μήτηρ καταλαμβάνεται ὑπὸ ἐρωτικοῦ πάθους διὰ τὸν πρώτην ἐρωμένον τῆς ὥστας νίμφης της. Πρωταγωνίστρια τοῦ ἔργου ή δις Βέρθα Μπατάν. «Ἐργάρη δὲ εἰς πεζὸν λόγον. Τὴν φροντίαν αὐτήν τὸ ἔργον θὰ παιχθῇ ταύτοχρόνως ἐν Παρισίοις καὶ ιταλική τοιοντοργάπως θὰ γίνη καὶ ἀνταγωνιστώς.

Εἰς διαγωνισμὸν γλυπτικῆς ἐν Ρώμῃ ἐβραβεύθη τὸ
ἔργον τοῦ γλύπτου Ἐκτιωδος Ἀρχάντι « Ἰσως εἶνε καλ-
λίτερον νὰ μὴ βλέπης ». Τὸ ἔργον παριστὰ τιφλὸν γραῖαν
ὅδηγον μένην ἀπὸ ἄλλην προεσβήτιδα. Ως φόρμα καὶ ὡς
σύμπλεγμα εἶνε ἀξιοθαύμαστον.

★

Ο κ. Καλομοίρης ἐπεδόθη εἰς τὴν σύνθεσιν Ὅπερας
ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ « Πρωτομάστορος », δράματος τοῦ κ.
Καζαντζάκη. Ἡ Ὅπερα δὲ ἔγινε τὴν ἕξης πρωτοτυπίαν,
συνηθιζομένην τελευταῖον καὶ ἐν Εὐρώπῃ, διὰ δὲν ὅταν
οντεθῆ ἐπὶ λιμπρέτου, ἀλλὰ ἐπάνω εἰς τὸ πεζὸν κείμε-
νον τῆς τραγῳδίας τοῦ κ. Καζαντζάκη. Μόνον εἰς τὰ
ζοικά μέρη τῆς τραγῳδίας θὰ δοθῆται ποιητικὴ μορφή,
ἄπαρατης ἀλλώς τε. Ο « Πρωτομάστορος » τοῦ κ.
Καλομοίρη, τοῦ ὄποιου τὸ περισσότερον μέρος ἔχει συν-
τεθῆ ἥδη, θὰ εἴνε τελειωμένος κατὰ τὸν προσεχῆ Ἀπρί-
λιον, ὁπότε θὰ δοθῆ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν μελόδραμα.

★

Ἄλι εἰκόνες, ἃς δημοσιεύομεν, τῆς πυροπληθείσης ὑπὸ τῶν
Βοιλγάρων θέσεως τοῦ Δεδεαγάτες καὶ τοῦ Ὅθωμανικοῦ
τεμένους ἐν Δεμιῷ Ἰσσαρ τοῦ εἰς καφε σαντάν μεταβλη-
θέντος ὑπὸ τῶν Βοιλγάρων εἴνε ἐκ φωτογραφῶν αἴτι-
νες ἐλήφθησαν ὑπὸ τοῦ ἔκει μεταβάντος καὶ συνοδεύσαν-
τος τὴν Κουϊούνλεντικήν Ἐπιτροπὴν διακεκριμένουν
φωτογράφους κ. Ἐπ. Ξανθοπόύλου, δούτοις καὶ εὐγενῶς
παρεχώρουσεν αὐτάς εἰς τὴν « Πινακοθήκην ». Εἰς τὸ προ-
σκέπτες φύλλον θὰ δημοσιεύσωμεν καὶ ἄλλας εἰκόνας κα-
τιατροφῶν τῆς Θάσκης.

★

Εἰς τὴν Παρισίους Γαλερί Μπεονζάιμ τὴν 9 Ὁκτω-
βρίουν θὰ ἐκτεθῆ σειρὰ τοπείων τοῦ ἐκ Πειραιῶς ζωγρά-
φου κ. Μιχαὴλ Κ. Οἰκονόμου. Άλι Γαλλικά ἐφημερίδες
ἀποτέλουν πλείστους ἐπανόντας εἰς τὸν Ἑλληνα καλλιτέ-
χνην, οὗ ἔξαρσον τὸ χρώμα καὶ τὸ αἴσθημα.

★

Μία μεγάλη ἐπιτυχία Ἑλληνίδος καλλιτέχνηδος ἀγγέλ-
λεται ἐκ Βιέννης. Ἡ δεσποτίνης Λήδα Εὐλαμπίου, διπλω-
ματοῦχος τοῦ Ὥδειον μας, μαθητεύσασα παρὰ τῷ διατήμῳ
Γκοντόφροκη ἐπὶ τριετίαν, καὶ ὑποστάσα τὰς τελικὰς ἔξετά-
σεις, ἔλαβε δίπλωμα τοῦ Ὥδειον τῆς Βιέννης.

★

Ἡ περίφημος καλλιτεχνικὴ συνίλογὴ πινάκων τοῦ A.
von Riedel, τοῦ μεγάλου βιομηχάνου τῆς Φραγκφούρτης
ἐπωλήθη εἰς τὸν ἐν Παρισίους ἔμπορον τῶν εἰκόνων
Kleinberger ἀντὶ 4 ἑκατομμυρίων μάρκων. Ὑπάρχουν
εἰς τὴν συλλογὴν τρεῖς εἰκόνες Ρέμπραντ μεγάλης ἀξίας,
δύο Ροΐμπρεν — ἀξίας 1,500,000 μάρκων — ἀλλα
τῆς Ὀλλαδικῆς σχολῆς, ἐν αἷς ἡ περιφήμος « Προσω-
πογραφία δύο γυναικῶν » τοῦ Hals, τρεῖς Hollbein,
πέντε πίνακες τοῦ Stéen, δύο τοῦ Van Dyk, ἀλλα
Γαλλικῆς σχολῆς, ὡς καὶ Φλαμανδῶν τοῦ IZ' αἰώνος.

★

Ἡ δεσποτίνης Ἡλέντρα Παπαγεωργακοπόύλου προσε-
λήφθη ὡς καθηγήτρια τῆς μορφίας εἰς τὸ Ὥδειον
Ἀότερον καὶ ὁ κ. Μιχ. Σκλάβος ὡς καθηγήτης τοῦ πλαγι-
αἵλον. Ἀμφοτέρων ἡ ἐκλογὴ μέταν ἐπιτυχής.

★

Ο δῆμος Λαυρίου ἐφήρε 3,000 δραχμὰς δύος ἀνε-
γριθῆ μαρμαρίη στήλην ἀναμνησικὴ τῶν ἡρώων τῶν
δύο πολέμων. Ἡ στήλη θὰ φέρῃ τὴν προτομὴν τοῦ βα-
σιλέως Γεωργίου, εἰς τὸ βάθρον θὰ τοποθετηθῆ κεφαλὴ
λέοντος καὶ ἐπὶ τῆς προσώπους θὰ σφραγὶστηθῶν τὰ
ὄνόματα τῶν ἐνδόξων γενεῶν, μὲ τὸ ἐμβλῆμα τοῦ δήμου
Λαυρεωτικῆς.

— Καὶ ἐν Θήβαις θὰ ἀνεγερθῆ ἀναμνησικὴ στήλη,
πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἐν Ἀθήναις Θηβαϊκοῦ Συνδέσμου.

❖ ❖ ❖ ΝΕΚΡΑΝΘΕΜΑ

Στὸ θάνατο τοῦ ἀγαπημένου μου φίλου

ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΖΑΧΑΡΑΚΗ

Ἡ ζωὴ τοῦ ἥτον εὐτυχισμένη, πολὺ εὐτυχισμένη, διὸ
τοῦτο δὲν ἔχει καὶ μεγάλην ἴστορίαν: Μόλις εἰσήρχετο
εἰς αὐτὴν μὲ δὲλησταὶ τὰ ἐφόδια τοῦ νέον ἀνθρώπου τοῦ προ-
κισμένου μὲ δέληστα, εὐφυῖαν καὶ ίδιας μὲ τὸ ἀκαταμά-
χητον οφρύγος τῶν εἰκόσιμον χρόνων του. Λέν τοῦ ἔλειπε
τίποτε. Καὶ ὅμως!.. « Αὐτὸν εἴραντο πᾶς ἥτο πλασμέ-
νος ἀπὸ τὴν φύσιν γὰρ μὰ μακρὰν εὐχαριστημένη ζωὴ, μο-
λαταῖτα τὸ περιγιγάντων τοῦ ἥτον διάρατος, δικληρός
θάνατος! » Αὐτὸν ἀλήθεια διτὶ οἱ ἀγαπητοὶ τοῦ Θεοῦ
ἀποθήκησαν νέοι, δικληρός Ζαχαράκης ἥτον ἀπὸ τὸν
ἐκλεκτοὺς αὐτούς: δὲν ἐπρόθισαν νὰ ἡσηη παρὰ μόνον
τὴν χαραγήν τῆς ζωῆς του καὶ πρὸν ἀκόμη μεσονορ-
νήση, ἀπέθανε!... *

**

* Απόγονος ἐκ μητρός τοῦ μεγάλου Κανάρη, ἐνυμ-
φένθη νεώτατος ὥραίν μόρη γνωστοτάτης Ἡπειρωτι-
κῆς οἰκογενείας, τὴν Μαρίκαν Μένιον. Ο πόλεμος τὸν
εἶψε λοχίαν τῶν νοσοκόμων, παρακολουθήσαντα ὅλην τὴν
Μακεδονικὴν ἐκστρατείαν, δην προσέφερε πολυτίμους
ὑπηρεσίας. Ἐπέστρεψεν ἀσθενής, θῦμα εὐγενὲς καὶ αὐ-
τὸς τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντός του. Καὶ εἰσῆλ-
θεν ἐπειτα γοργός διάρατος, διδυνηρός καὶ ἀδυνάπη-
τος, βυθίσας εἰς πένθος γορεῖς, σύζυγον, ἀδελφάς, φίλ-
λον.

**

* Ιδού την ὅλην ἡ ίστορία του εἰς τρεῖς γραμμάς· δὲν
εἶχεν ἄλλην, ἀλλὰ μόνον ὄντεια, εμπνευσμένα ὄντεια. Εν-
όσκεπτο αὐτόμη εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς του καὶ τοῦ στα-
δίου του εἰς τὸ ὄποιον ἐρρίπτειο μὲ δάρδος μὲ τόσας
χονδρᾶς ἀπλάσιας, δταν ἡ φοβερὴ Μοῖρα ποῦ κρατεῖ στὰ
χέρια της δύον μας, ἀλύπητη ἐσύντριψε τὴν ζωὴ του.

* Ως φίλος, ἥτον δ φίλετος καὶ αἰσθηματικώτερος
δύων διότι στὴν ζωὴ του είχε σύντριψεν τὴν ἀγάπην: τὴν
ἔβλεπε νὰ ἔχειειλέη ἀπὸ τὰ χέλια του καὶ ἀπὸ τὰ
χονδρᾶ του μάτια, διότι ὅλη του ἡ καρδιὰ ἡ το πλημμυ-
ρισμένη ἀπὸ ἀγάπης καὶ μόνον ἀπὸ ἀγάπη.

.... Πολύναγατημένε μου φίλε!.. Γιατὶ ἔσθισε τόσο
παράκαμψε ἀπὸ τὴν ζωὴν; Γιατὶ δὲν ἔμεινες μαζόν μας
ποῦ σ' ἀγαπούσαμε τόσο; « Εφήγες ἀπὸ κοντά μας ἔτοι
ἔξαφρικα γὰρ νὰ πᾶς στὴν ἀτελεύτητη τοῦ πατός! » Αλλά,
στὸν τάφο ποῦ κατεβαίνεις, θὰ είσαι διλούμαχος, χωρὶς τὸν ἀγάπη τῶν
δικῶν σου. Τοὺς ἄφησες δύον ἔδω, διστυχισμένους νὰ
κλαίνε, νὰ κλαίνε ἀτελείωτα..

...Κι' οὕτε θὰ ἔχαναιδοῦμε πὰ τὸ γλυκὸ καμόγελο
ποῦ ἐφώτιζε διαρκῶς τὸ ἀγαπημένο σου πρόσωπο,
κι' οὕτε θὲναούσωμε, τὴν φυλάττη σου φωνή... Κομιήσουν ἥσανχα
ἄκριβέ μου φίλε! Τὸν αἰώνιον ὑπρο σου τίποτε δὲν θὰ
ταράξει..

Φεύγοντας ἀπὸ τὴν ζωὴν ἀφήσεις πίσω σου λυγμοὺς καὶ
δάκρυα ποῦ δὲν θὰ στεγνώσουνε ποτέ, διδύτι θὰ είγαι εἰς
μόνην παρηγοριά ποῦ ἀπομένει σὲ μᾶς! Κι' ἡ ἀνάμνησίς
σου θὰ μένῃ πάντοτε γλυκικεύ σὲ δύον μας, καὶ δὲν θὰ
σβινθῇ ποτέ, ποτέ, ἀπ' τὴν καρδιὰ μας γιατὶ σ' ἀγαπού-
σαμε καὶ σ' ἀγαπούμε ἀκόμα τόσο!

'Αθηναί.

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

